

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.I.37.872/2025/2.

A tanács tagjai: Dr. Tóth Kincső a tanács elnöke
Dr. Figula Ildikó előadó bíró
Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró
Dr. Heinemann Csilla bíró
Dr. Kalas Tibor bíró

A felperes: felperes
(cím1)

A felperes képviselője: ... Ügyvédi Iroda
eljár: ügyvéd1 ügyvéd
(cím2)

Az alperes: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési
Döntőbizottság
(1026 Budapest, Riadó utca 5.)

Az alperes képviselője: Dr. Petró Szilvia kamarai jogtanácsos

Az alperesi érdekelt: Közbeszerzési Hatóság Elnöke
(1026 Budapest, Riadó utca 5.)

Az alperesi érdekelt jogi képviselője: Dr. Nyerges Éva kamarai
jogtanácsos

A per tárgya: közbeszerzési ügygel kapcsolatos
közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat: a Fővárosi Törvényszék
103.K.702.073/2024/19. számú
ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes, mint beszerző 2022. december 12-én ajánlattételi felhívás elnevezésű dokumentumot küldött a cég1 (a továbbiakban: Bt.) részére, melynek tárgya az önkormányzat részére szükségessé vált 11.000 db 10.000 forint értékű ajándékkártya sürgős beszerzése volt.

[2] Miután a Bt. vállalta az igényelt ajándékkártyák rendelkezésre bocsátását azok értékének megfizetése ellenében további költség felszámítása nélkül, a felperes képviselőtestülete 2022. december 15-én határozatával [354/2022. (XII.15.) sz. hat.] jóváhagyta a vásárlási utalványok beszerzését a Bt.-től 2022. karácsonyára a 65 év feletti kerületi lakosok és a gyermeket nevelő családok részére.

A felperes 2022. december 15-én az ajándékkártyákat a Bt.-től megrendelte és a 139.380.000 forintot részére átutalta. A 2016. december 16-án kelt átadás-átvételi elismervény szerint a felperes az ajándékkártyákat átvette.

Az ismertetett ügylethez kapcsolódóan közbeszerzési eljárás lefolytatására nem került sor.

[3] Az alperesi érdekelt – közérdekű bejelentés alapján – 2024. február 9-én hivatalbóli eljárást kezdeményezett az alperesnél.

[4] Az alperes a D.69/9/2024. számú határozatával megállapította, hogy a felperes a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 8. § (2) bekezdése szerinti árubeszerzése kapcsán megsértette a Kbt. 4. § (1) bekezdését, mert a közbeszerzési eljárást jogtalanul mellőzte, ezért vele szemben 7.000.000 forint bírságot szabott ki és megállapította, hogy a felperes és a Bt. között 2022. december 15-én létrejött szerződés semmis. Figyelemmel arra továbbá, hogy a szerződés esetében az eredeti állapot nem állítható helyre, az érvénytelenség jogkövetkezményeként a felperessel szemben további 7.000.000 forint bírságot szabott ki.

[5] Az alperes határozata indokolása szerint a Bizottság közös közbeszerzési szószedetről (CPV) szóló 2195/2002/EK és 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a CPV felülvizsgálata tekintetében történő módosításáról szóló 2013/2008/EK Rendelete (továbbiakban: CPV Rendelet) szerint az ajándékkártyák közbeszerzési jogi szempontból „értékjelzéssel ellátott papír”-nak minősülnek, melyhez a CPV Rendelet a 22420000 CPV kódot rendeli. Ezek forgalomképes, birtokba vehető ingó dolgok, így a beszerzésük a Kbt. 8. § (2) bekezdése szerinti árubeszerzésnek felel meg.

Az alperes nem fogadta el a felperes arra vonatkozó érvelését, hogy a beszerzés tárgya pénzügyi szolgáltatás volt, figyelemmel arra, hogy a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény (továbbiakban: Hpt.) 3. §-a határozza meg a pénzügyi szolgáltatásnak és kiegészítő pénzügyi szolgáltatásnak minősülő tevékenységek körét, mely egyrészt csak a Magyar Nemzeti Bank engedélyével végezhetőek, másrészt a Bt. pénzügyi szolgáltatás nyújtására nem jogosult.

Az indokolás szerint mivel a felperes a közbeszerzési eljárást jogtalanul mellőzte, ezért vele szemben a bírság kiszabása a Kbt. 165. § (6) bekezdése a) pontja alapján kötelező volt. A szerződés semmisségét a Kbt. 137. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel a Kbt. 165. § (2)

bekezdés g) pontja alapján állapította meg, és az eredeti állapot helyre állíthatósága hiányában a felperessel szemben a Kbt. 165. § (7b) bekezdés alapján további bírságot szabott ki.

A felperes keresete, az alperes és az alperesi érdekelt védekezése

[6] A felperes az alperes határozatával szemben előterjesztett keresetében elsődlegesen az alperes határozatának a megváltoztatását kérte akként, hogy a bíróság állapítsa meg a Kbt. 4. § (1) bekezdése sérelmének hiányát és a szerződés érvényességét. Másodlagosan az alperes döntésének megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Harmadlagosan a pénzbírság mellőzését vagy 100.000 forintra mérséklését kérte.

[7] Az alperes védiratában a határozatában foglaltak fenntartása mellett a kereset elutasítását kérte.

[8] Az alperesi érdekelt szintén a kereset elutasítását kérte.

A jogerős ítélet

[9] A Fővárosi Törvényszék jogerős ítéletével a keresetet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította.

[10] Elsőként a felperes kezdeményezés elkésettségét érintő hivatkozást vizsgálta, és megállapította, hogy a hivatalbóli eljárás kezdeményezése a Kbt. 197. § (26) bekezdésére és a Kbt. módosításáról szóló 2023. évi XVI. törvény (a továbbiakban: Mód7. tv.) által módosított 152. § (2) (2a) és (4) bekezdéseire figyelemmel nem késett el. Ezzel összefüggésben utalt arra, hogy az előtte folyamatban lévő más ügyben saját maga kezdeményezte az Alkotmánybíróság utólagos egyedi normakontroll eljárását a Kbt. 197. § (26) bekezdése szerinti átmeneti rendelkezés Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének részelemét képező visszaható hatályú jogalkotás tilalmába való ütközéséről. Az Alkotmánybíróság ennek eredményeként hozta meg a 3205/2025. (VI.23.) AB határozatát (a továbbiakban: AB határozat), amely az indokolása [48]-[53] pontjaiban megállapította, hogy a vizsgált rendelkezés nem ütközött a visszaható hatályú jogalkotás tilalmába. Mivel az a felperes által sem volt vitatott, hogy az alperes tudomására a jogsértés 2023. szeptember 1. után jutott, ezért – a Kbt. 197. § (26) bekezdésére tekintettel – a Mód7 tv. által módosított Kbt. 152. § (2a) bekezdés) b) pontjának rendelkezései voltak irányadók.

[11] Az ítélet részletesen indokolta, hogy e körben miért került sor a felperes előzetes döntéshozatali eljárás iránti kérelmének végzéssel történő elutasítására.

Eszerint a 89/665/EGK és a 92/13/EGK tanácsi irányelvnek a közbeszerzési szerződések odaítélésére vonatkozó jogorvoslati eljárások hatékonyságának javítása tekintetében történő módosításáról szóló, az Európai Parlament és a Tanács 2007/66/EK irányelve (továbbiakban: Jogorvoslati Irányelv) elsősorban a közbeszerzési eljárásban az ajánlattevők részére kívánja szavatolni a jogorvoslatához való jog hatékony érvényesülését, és a hivatalbóli kezdeményezések nem tartoznak e körbe, így az sem, hogy a Kbt. 197. § (26) bekezdése folytán alkalmazandó új kezdeményezési határidők a hatálybalépését, azaz 2023. szeptember

1-et megelőző időszak során feltárt jogsértéseknél is az ezen időpontot követően hatályos kezdeményezési határidők irányadók. A hazai jog ezáltal magasabb szintű védelmet biztosított a jogorvoslathoz való jog érvényesülésénél a Jogorvoslati Irányelvhez képest. Az AB határozat pedig részletesen vizsgálta a Kbt. 197. § (26) bekezdésének alkotmányos követelményeknek való megfelelését, ennek során a rendelkezés alaptörvény-konformitását deklarálta, ami magában foglalja az Alaptörvény E) cikk (2) bekezdésének való megfelelést is.

[12] Az ítélet indokolása az ügy érdemét érintően kiemelte, hogy a bíróságnak arról kellett döntenie, hogy az alperes helytállóan jutott-e arra a következtetésre, hogy a felperes a Kbt. 4. §-ban foglaltakkal ellentétesen elmulasztotta az ajándék kártyák beszerzése során a közbeszerzési eljárás lefolytatását.

Ezzel összefüggésben többek között utalt az azonos peres felek között azonos jogkérdésben hozott 106.K.702.075/2024/19. számú ítéletben foglalt jogértelmezésre, kifejtve, hogy az árubeszerzés fogalmát a hazai jogalkotó a Kbt. 8. § (2) bekezdésében a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló az Európai Parlament és Tanács 2014/24/EU irányelv (a továbbiakban: Közbeszerzési Irányelv) rendelkezéseivel összhangban szabályozta. Ennek magját pedig a forgalomképes és birtokba vehető ingó dolog képezi. Az Európai Unió Bíróságának C-301/14. számú ügyében megtestesülő gyakorlata szerint pedig árunak minősül az uniós jog egységes fogalomhasználatában általában minden olyan dolog termék, amelynek értéke pénzben kifejezhető, birtokba vehető és kereskedelmi ügylet tárgya lehet. Ez azzal a következménnyel jár, hogy a Kbt. az árubeszerzésre saját és önálló fogalomrendszert használ, mert abban konkrétan definiálásra kerültek a lényeges tartalmi elemek. Ebből következően – külön rendelkezés hiányában – más jogszabályok tartalma nem bír relevanciával.

[13] Az indokolás hangsúlyozta, hogy az ajándékkártyák konkrét névértékkel is rendelkeztek, amely azok árubeszerzési jellegét erősítette. A pénzügyi szolgáltatásként vagy szolgáltatás megrendelésként való minősítés azért kizárt, mert az ajándékkártyák nem pénzügyi szolgáltatás tárgyai, mivel a kibocsátó nem pénzügyi intézmény, és nem végez pénzügyi szolgáltatást, továbbá az ajándékkártyák beszerzése nem minősül pénzhelyettesítő eszközzel kapcsolatos szolgáltatásnak sem, mert a beszerzés tárgya maga az utalvány, nem pedig a hozzá kapcsolódó szolgáltatás. Az alperes a CPV kódot is helytállóan azonosította a CPV Rendelet szerint „értékjelzéssel ellátott papír”-ként. Az alperes mindezt helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes a Kbt. 4. § rendelkezésével ellentétes módon elmulasztotta az ajándékkártyák tekintetében a közbeszerzési eljárás lefolytatását.

[14] Az ítélet indokolása szerint miután a Kbt. 165. § (6) bekezdése a) pontja kötelező jelleggel írja elő a közbeszerzési eljárás jogszerűtlen mellőzése esetén a bíróság szankció alkalmazását, ezért a felperes keresetének a bíróság mellőzésére irányuló indítványa teljesítése fogalmilag kizárt volt. Az indokolás szerint az alperes figyelembe vette a bíróságösszezszerűsége meghatározása során a Kbt. 165. § (11) bekezdésében szereplő szempontokat, a bíróság kiszabása a Kp. 85. § (5) bekezdésére figyelemmel is jogszerű volt, ugyanis az alperes a bíróság kiszabása körében okszerűen értékelte a rendelkezésre álló körülményeket és azokkal összhangban döntött annak összegéről.

A felülvizsgálati kérelem

[15] A felperes a jogerős ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, annak jogszabálysértésére hivatkozva.

[16] A felülvizsgálati kérelem befogadhatóságát a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) ab), ac) és ad) alpontjára alapozta.

A felperes szerint a joggyakorlat továbbfejlesztése azért szükséges, mert az ajándékkártya-beszerzés közbeszerzési jogi minősítése tárgyában a Kbt. hatályba lépése óta csak a Fővárosi Törvényszék 2024. november 20. napján 106.K.702.075/2024/19. sorszám alatt meghozott ítélete áll rendelkezésre, amely a véleménye szerint téves álláspontot foglalt el az ajándékkártyák közbeszerzési jogi minősítése kapcsán, másrészt nem volt figyelemmel a gazdasági-üzleti életben az elmúlt években zajló pénzügyi-technikai fejlődésre. Szükségesnek tartotta továbbá, hogy a Kúria iránymutatást nyújtson az ügy kapcsán felmerült jogkérdésekben, így a Kbt. szerinti árubeszerzés és szolgáltatás elhatárolásának feltételei, a Kbt.-ben meghatározott „beállítás és üzembe helyezés” fogalmának értelmezése, a Kbt.-ben alkalmazott „egyéb pénzügyi szolgáltatás” fogalmának pontosítása, továbbá a Kbt.-ben részletesen nem szabályozott fogalmak (pl. egyéb pénzügyi szolgáltatás) értelmezéséhez használható jogszabályok körének meghatározása, valamint a CPV kódok alá való besorolás módszere tekintetében.

[17] A felperes szerint feltehetően nagyszámú ajándékutalványok, illetve az ajándékkártyák közbeszerzés mellőzésével történő beszerzése történt az elmúlt időszakban, ezért az a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségessége mellett a jogkérdés különleges súlyát, illetve társadalmi jelentőségét is alátámasztja, különös tekintettel arra, hogy a hasonló ügyekben költségvetési szervek bírságolásának lehetősége merül fel.

[18] A felülvizsgálati kérelem szerint a közbeszerzés uniós jog hatálya alá történő tartozása miatt, különösen a magyar alkotmánybíróági gyakorlat és az uniós jog egymáshoz való viszonynak tisztázása miatt „egyértelműen felmerül az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége”. Álláspontja szerint jelen ügyben az ügy uniós jog hatálya alá történő tartozása miatt az Alkotmánybíróság felülvizsgálni kért ítéletben is hivatkozott 3205/2025.(VI.23.) AB határozata nem lehet irányadó.

[19] A felperes alapvető eljárási jogának sérelmét egyrészt a „0” Ft becsült értékű beszerzés miatti jogszerűtlen bírságolás, másrészt a közbeszerzési jogorvoslati eljárás hivatalból kezdeményezésének elkésztettsége, harmadrészt az ugyanazon államigazgatási szerv két külön részlegének külön-külön megállapított perköltség megállapítása miatt látta valószínűsíthetőnek.

A Kúria döntése és jogi indokai

[20] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn az alábbiak miatt.

[21] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[22] Hangsúlyozza a Kúria, hogy a Kp.117.§ (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, és azt indokolni is kell, bár részletes indokolási kötelezettséget a jogalkotó csak a Kp.118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti befogadási ok esetén ír elő, és emellett a Kp.118. § (1) bekezdés b) pont szerinti befogadási kérelem esetében kötelező megjelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér.

A felülvizsgálati kérelem indokai ismeretében kerülhet ugyanis abba a helyzetbe a Kúria, hogy a fél szempontjait a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról hozandó döntése körében értékelhesse. Ellenkező esetben a fél szempontjainak figyelembevétele lehetetlen lenne, ami nyilvánvalóan nem volna összhangban a felülvizsgálati eljárás céljával, mert módot adna a jogerős határozat önkényes felülbírálatára (Kfv.VII.38.157/2021/2.).

[23] A befogadásról döntő Kúria azt vizsgálja, hogy az ügyben olyan kérdés merül-e fel, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezései alá tartozik. A befogadhatóság tárgyában hozandó döntése körében azonban kizárólag a Kp. 118. § (1) bekezdésében felsorolt befogadási ok(ok) fennállását vizsgálhatja, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt, annak alapját képező jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, mert arra csupán a már befogadott felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatában van törvényes lehetőség (Kfv.IV.37.483/2023/2.). A jogerős ítélet fél által állított jogellenességét a Kúria a befogadás során nem vizsgálhatja, mert ezzel megfordítaná a döntései sorrendjét, és a befogadást követő érdemi vizsgálatot előlegezné meg már a befogadási szakaszban (Kfv.VII.37.557/2024/2.).

[24] A Kúria kiemeli, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában meghatározott befogadhatósági ok azt teszi lehetővé, hogy a Kúria az alsóbb fokú bíróságok felett megfelelő kontrollt gyakorolhasson, és az egységes ítélkezés követelményének megtartása érdekében az alsóbb fokú bíróságok számára – szükség szerint – irányt mutasson. A joggyakorlat egysége azt jelenti: a bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, azaz mi a jogi norma alapvető tartalma, illetve azt hogyan kell alkalmazni. (Kfv.IV.37.584/2022/2.) A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján a joggyakorlat egysége vagy továbbfejlesztése céljából a felülvizsgálati kérelem befogadására – általánosságban – akkor kerülhet sor, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását az indokolhatja, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható. (Kfv.IV.37.679/2020/2., Kfv.IV.37.584/2022/2., Kfv.VII.37.017/2023/2.)

[25] A Kúria megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott a Fővárosi Törvényszék 2024. november 20. napján 106.K.702.075/2024/19. sorszám alatt meghozott ítélete ugyanazt a jogértelmezést tartalmazta, mint a felülvizsgálattal támadott ítélet. Más, ezzel ellentétes joggyakorlatra a felperes nem hivatkozott, ilyen a felülvizsgálati bíróság előtt sem volt ismert. A jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben tehát a rendelkezésre álló adatok szerint a bírói gyakorlat már kialakult és egységes.

[26] A Kúria hivatalos tudomással rendelkezik továbbá arról, hogy Fővárosi Törvényszék hivatkozott ügyébe azonos peres felek között volt folyamatban, a törvényszék ítéletével szemben a felperes – a jelen ügyben előterjesztett felülvizsgálati kérelmében előadottakkal részben azonos befogadási okok mentén – felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, amelynek a befogadását a Kúria a Kfv.I.37.091/2025/2. számú végzésével megtagadta, megállapítva, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának egyik alpontja szerinti befogadási okok sem álltak fenn.

[27] A felperes hivatkozásai szerint az ajándékkártyák közbeszerzési jogi minősítése kapcsán a kialakult joggyakorlat „a gazdasági-üzleti életben az elmúlt években zajló pénzügyi-technikai fejlődésre” tekintettel már nem támogatható, azonban a felülvizsgálati kérelem nem adott elő részletes érvelést azzal kapcsolatban, hogy az általa hivatkozott körülmények mennyiben változtak a korábbi jogerős ítélet meghozatala és a felülvizsgálattal támadott ítélet meghozatala között eltelt körülbelül 11 hónapban, melyek azok a körülmények, amelyeket a Kúriának figyelembe kellene vennie a jogfejlesztés, mint befogadási ok körében. A felülvizsgálati kérelem befogadása tehát a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontjában meghatározott ok alapján nem indokolt.

[28] A Kúria közzétett gyakorlata szerint a felvetett jogkérdés különleges súlya akkor állapítható meg, ha a vizsgált jogkérdés túlmutat a konkrét ügyön, nagy számú új típusú ügy esetén a jogegység, vagy a jogbiztonság érdekében szükséges a Kúria iránymutatása. Az ügyek társadalmi jelentősége jellemzően akkor mutatható ki, ha olyan jogkérdés merült fel, amely a társadalom széles körét közvetlenül, vagy közvetve érinti. (Kfv.IV.37.960/2020/2.) Mindez azt jelenti, hogy az adott ügy – illetve a bíróság által abban elfoglalt jogi álláspont – ne csak az adott ügyben érintettekre legyen kihatással, hanem közvetve az adott ügyben nem szereplő jogalanyok helyzetét illetően is irányt mutasson. (Kfv.III.37.778/2020/2.)

[29] A Kúria megállapította, hogy jelen per tárgyát nem új típusú ügy képezi, új jogszabály értelmezésének vagy elvi iránymutatást igénylő joghézag kitöltésének esete sem áll fenn. A felperes a befogadási kérelmében nem mutatta be továbbá, hogy a közbeszerzési értékhatár feletti perbelihez hasonló beszerzések aránya olyan lenne, ami az ügy társadalmi jelentőségét alátámasztaná. Ahogyan arra a felperes is hivatkozott, a perbeli jogkérdést érintő ügyek a bíróságok előtt nem fordulnak elő tömegesen, míg az ajándékutalványok (ajándékkártyák) beszerzése nem (csak a felhasználása) érinti a társadalom szélesebb rétegét és a Kúriának sincs tudomása olyan további okról, amely miatt elvi tartalom kimunkálása szükséges lenne, így a befogadás a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ab) alpontja alapján sem indokolt.

[30] A felperes befogadási okként jelölte meg az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségességét, azonban a befogadási kérelmében csupán általánosságban utalt a magyar alkotmánybírósági gyakorlat és az uniós jog egymáshoz való viszonyának tisztázására, nem jelölt meg olyan uniós jogot, aminek az értelmezését – vagy érvényességét – illetően az Európai Unió Bíróságához kellene fordulni. Megjegyzendő, hogy a felülvizsgálati kérelem érdemi indokai közt található kérdésfelvetés is a Kbt. – mint nemzeti jogszabály – alkalmazhatóságára vonatkozik, aminek a megválaszolására az Európai Unió Bírósága hatáskörrel nem rendelkezik (EUMSZ 267. cikk). A Kúria utal továbbá arra, hogy a jogerős ítélet [28] bekezdése részletes indokolást tartalmazott arra vonatkozóan, hogy az elsőfokú bíróság milyen okból nem kezdeményezte az előzetes döntéshozatali eljárást, utalva az Alkotmánybíróság – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 39. § (1) bekezdése alapján mindenkre kötelező erejű – határozatában foglaltakra.

[31] A felperes hivatkozott végül a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontja szerinti befogadhatósági okra, azonban a kifejtett indokok anyagi jogszerűségi és jogértelmezési kérdések körébe tartoznak, amelyek nem valószínűsítik az alapvető eljárási jogának sérelmét, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegést. A felperes által

előadottak az ügy érdemére (a bírságolás tényére, a kezdeményezés elkészttségére), továbbá a perköltség viselésére és nem a támadott bírósági eljárásban bekövetkező eljárási vagy alapjogi jogsértésre vonatkoztak. A fentiek szerint a felülvizsgálati kérelem a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontja alapján sem fogadható be.

[32] A Kúria megvizsgálva a felülvizsgálati kérelmet a fentiek alapján arra a következtetésre jutott, hogy a jelen ügyben a befogadás feltételei nem állnak fenn, ezért a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdésére alapítottnan megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[33] Nincs helye a *felülvizsgálati kérelem befogadásának, ha a befogadás Kp. 118. § (1) bekezdésében meghatározott törvényi indokai a befogadási kérelem alapján nem állnak fenn.*

Záró rész

[34] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[35] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes volt, ezért a Kúriának az illeték megfizetésről rendelkeznie nem kellett.

[36] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2026. január 22.